

Press och information

Europeiska unionens tribunal
PRESSMEDDELANDE nr 116/20
Luxemburg den 23 september 2020

Dom i de förenade målen T-515/13 RENV Spanien/kommissionen och T-719/13 RENV
Lico Leasing, SA et Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA/kommissionen

De spanska skattebestämmelserna gällande vissa finansiella leasingavtal som ingåtts av skeppsvarv utgör en stödordning

Det olagliga statliga stöd som har beviljats enligt dessa bestämmelser ska återkrävas från stödmottagarna

År 2006 mottog Europeiska kommissionen flera klagomål angående tillämpningen av det så kallade spanska tax lease-systemet på vissa avtal om finansiell leasing, eftersom den gjorde det möjligt för rederierna att köpa fartyg som byggts vid spanska skeppsvarv med 20–30 procents rabatt. Enligt kommissionen var syftet med tax lease-systemet att ge skattefördelar till ekonomiska intressegrupperingar och till de investerare som deltar i dessa grupperingar, vilka därefter överförde en del av dessa fördelar till de rederier som köpt ett nytt fartyg.

I beslut,¹ som antogs i juli 2013, fann kommissionen att tax lease-systemet utgjorde statligt stöd² i form av en selektiv skatteförmån som i vissa delar var oförenlig med den inre marknaden. Eftersom stödordningen hade genomförts sedan den 1 januari 2002 i strid med anmälningsskyldigheten,³ hade kommissionen anmodat de nationella myndigheterna att återkräva detta stöd från investerarna, det vill säga medlemmarna i de ekonomiska intressegrupperingarna.

I september 2013 väckte Spanien, Lico Leasing, SA och Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (nedan kallade sökandena) talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut. Tribunalen slog i dom av den 17 december 2015, Spanien m.fl./kommissionen⁴ ([T-515/13 och T-719/13](#)), fast att den fördel som investerarna i de ekonomiska intressegrupperingarna hade fått inte var selektiv och att kommissionens motivering avseende kriterierna rörande snedvridning av konkurrensen och påverkan på handeln var otillräcklig. Följaktligen fann tribunalen att kommissionens beslut skulle ogiltigförklaras och att det saknades anledning att pröva de övriga grunder som sökandena åberopat. Tribunalens dom överklagades till domstolen som upphävde den i dom av den 25 juli 2018, kommissionen/Spanien m.fl.⁵ ([C-128/16 P](#)). Domstolen fann nämligen att tribunalen, i sin bedömning av huruvida skatteåtgärderna var selektiva, hade gjort en felaktig tillämpning av fördragets bestämmelser om statligt stöd och att kommissionens beslut, i motsats till vad tribunalen hade kommit fram till, inte var bristfälligt motiverat. Efter att ha påpekat att tribunalen inte hade prövat samtliga åberopade grunder slog domstolen fast att målet inte var färdigt för avgörande och återförvisade det därför till tribunalen.

Genom dom efter återförvisning av den 23 september 2020, Spanien m.fl./kommissionen (T-515/13 RENV och T-719/13 RENV) ogillade tribunalen klagandenas talan.

Tribunalen tog för det första ställning till kvalificeringen av skatteåtgärderna som statligt stöd. I detta sammanhang prövade tribunalen först huruvida kommissionen kunde dra slutsatsen att de fördelar som beviljats inom ramen för tax lease-systemet, betraktat i sin helhet, var selektiva.

¹ Kommissionens beslut 2014/200/EU av den 17 juli 2013 om den stödordning SA.21233 C/11 (f.d. NN/11, f.d. P 137/06) som Spanien har genomfört – Skatteordning tillämplig för vissa finansiella leasingavtal, även känd som spanska tax lease-systemet (EUT L 114, 2014, s. 1).

² I den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

³ Enligt artikel 108.3 FEUF.

⁴ Se [pressmeddelande nr 150/15](#).

⁵ Se [pressmeddelande nr 115/18](#).

Efter att ha erinrat om rättspraxis avseende selektivitet, som följer av de nationella myndigheternas utrymme för skönsmässig bedömning när de utövar sina beskattningsbefogenheter,⁶ **påpekade tribunalen att tillämpningen av den aktuella skatteordningen beslutades av skattemyndigheten inom ramen för ett system med förhandstillstånd på grundval av vaga kriterier som innebar en tolkning som gjordes fritt utan någon reglering. Skattemyndigheten kunde således fastställa startdatumet för avskrivningen på grundval av faktorer som fastställts i ordalag som gav myndigheten ett stort utrymme för skönsmässig bedömning. Enligt tribunalen kunde förekomsten av dessa skönsmässiga aspekter gynna förmånstagarna i förhållande till andra skattskyldiga som i faktiskt och rättsligt hänseende befann sig i en jämförbar situation.** I synnerhet är det tänkbart att andra ekonomiska intressegrupperingar inte hade kunnat omfattas av tidig avskrivning på samma villkor. Som skäl för att underkänna argumentet att godkännandet i praktiken hade beviljats samtliga ekonomiska intressegrupperingar som var verksamma inom den aktuella sektorn, **framhöll tribunalen dessutom att det, med hänsyn till bestämmelsernas de jure skönsmässiga karaktär, saknade betydelse huruvida deras tillämpning de facto var skönsmässig eller inte. Tribunalen drog härav slutsatsen att eftersom en av de åtgärder som gjorde det möjligt att dra nytta av tax lease-systemet i sin helhet var selektiv, nämligen godkännandet av tidig avskrivning, hade kommissionen inte gjort någon felaktig bedömning när den fann att systemet var selektivt i sin helhet.** Tribunalen underströk därefter att marknaden för köp och försäljning av fartyg är öppen för handel mellan medlemsstaterna och att en sänkning av priset på ett fartyg med 20–30 procent hotade att snedvrída konkurrensen på denna marknad där de ekonomiska intressegrupperingarna var verksamma. **Villkoren avseende risken för snedvrídning av konkurrensen och påverkan på handeln i medlemsstaterna var således uppfyllda. Tribunalen underkände följaktligen den grund som avsåg felaktig bedömning av kvalificeringen av en åtgärd som statligt stöd.**

Tribunalen tog för det andra ställning till återkravet av det olagliga stödet och fann att talan inte kunde bifallas såvitt avsåg de olika grunder som sökandena hade åberopat i detta avseende. I synnerhet underkände tribunalen argumentet att principen om skydd för berättigade förväntningar hade åsidosatts. Sökandena hade nämligen inte visat att de från kommissionen fått tydliga försäkringar som var ovillkorliga och samstämmiga, av vilka det framgick att den aktuella ordningen inte skulle anses utgöra statligt stöd. **Tribunalen konstaterade vidare att kommissionen i sitt beslut hade tagit vederbörlig hänsyn till kravet på rättssäkerhet, vilket hade föranlett den att begränsa återkravet av olagligt stöd i tiden.** Kommissionen begränsade nämligen återkravet till att avse det stöd som beviljats efter offentliggörandet av kommissionens beslut i ärendet om de franska skattemässiga ekonomiska intressegrupperingarna (GIE Fiscaux) vilket hade medfört att den rättsliga osäkerhet som var en följd av beslutet i ärendet Brittany Ferries upphörde.⁷ Tribunalen fann i detta avseende att kommissionen inte hade gjort en oriktig bedömning när den intog ståndpunkten att det inte längre rådde någon osäkerhet om rättsläget efter offentliggörandet av nämnda beslut, eftersom det innebar att en ordning som var jämförbar med tax lease-systemet hade kvalificerats som statligt stöd. Tribunalen underströk dessutom att giltigheten av detta konstaterande inte påverkades av senare inträffade omständigheter, såsom kommissionens påstådda passivitet med avseende på den aktuella stödordningen.

Tribunalen fann slutligen att talan inte heller kunde vinna bifall såvitt avser den grunden att de principer som är tillämpliga på återkrav hade åsidosatts. Sökandena kritiserade kommissionens beslut i den mån det däri föreskrevs att hela stödet skulle återkrävas från investerarna (medlemmarna i de ekonomiska intressegrupperingarna), trots att en del av

---

⁶Domstolens dom av den 26 september 1996, Frankrike/kommissionen ([C-241/94](#), punkt 23), dom av den 29 juni 1999, DM Transport ([C-256/97](#), punkt 27), dom av den 18 juli 2013, P ([C-6/12](#), punkt 27) och dom av den 25 juli 2018, kommissionen/Spanien m.fl. ([C-128/16 P](#), punkt 55). Tribunalens dom av den 28 november 2008, Hotel Cipriani m.fl./kommissionen ([T-254/00](#), [T-270/00](#) och [T-277/00](#), punkt 97) och dom av den 20 september 2019, Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl./kommissionen ([T-673/17](#), ej publicerad, punkt 188).

⁷ Brittany Ferries-beslutet, som antogs år 2001, hade kunnat få till följd att de ekonomiska aktörerna ansåg att skatteförmåner, såsom de som beviljats inom ramen för tax lease-systemet, kunde utgöra allmänna åtgärder som inte utgjorde statligt stöd. Enligt kommissionen upphörde emellertid det osäkra rättsläget i samband med antagandet av ett beslut om de franska skattemässiga ekonomiska intressegrupperingarna den 30 april 2007, vilket borde ha föranlett en försiktig och medveten aktör att anse att ett system som liknar tax lease-systemet skulle kunna utgöra ett statligt stöd.

skatteförmånen hade överförts till rederierna. Kommissionen hade nämligen beslutat att rederierna inte var stödmottagare, vilket innebar att föreläggandet om återkrav av stödet uteslutande avsåg investerarna, vilka var de enda mottagarna av hela stödet på grund av de ekonomiska intressegrupperingarnas skattemässiga transparens. Tribunalen fann att kommissionen inte hade begått något fel när den beslutade att hela stödet skulle återkrävas från investerarna, trots att de hade överfört en del av fördelen till andra aktörer, eftersom dessa inte ansågs vara stödmottagare. Det var nämligen investerarna som faktiskt kom i åtnjutande av stödet, eftersom den tillämpliga lagstiftningen inte ålade dem att överföra en del av stödet till tredje man.

PÅPEKANDE: Tribunalens avgörande kan överklagas till domstolen inom två månader och tio dagar från delgivningen.

PÅPEKANDE: Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för tribunalen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127